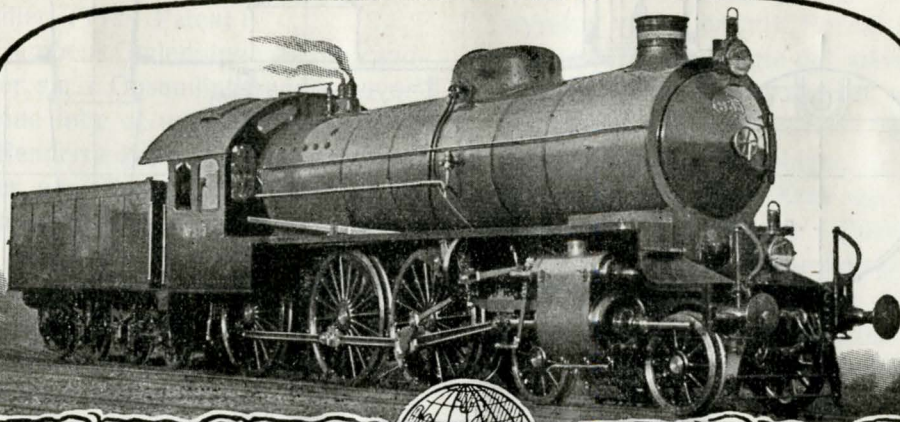

DANSK LOKOMOTIVTIDENDE

ORGAN FOR STATS- OG PRIVATBANERNES LOKOMOTIVPERSONALE (DANSK LOKOMOTIVMANDS FORBUND)
UDGIVET AF „DANSK LOKOMOTIVFØRER- OG LOKOMOTIVFYRBØDERFORENING“.

14. AARGANG. NR. 14

Redigeret af C. M. Christensen.

15. JULI 1914

1-F-1 TENDERLOKOMOTIV MED WILH. SCHMIDT'S RØGRØRS- OVERHEDER

TIL STATSBANERNE PAA JAVA
Fra Tysk af Otto Bendixen.

(fortsat fra Nr. 13)
Den Fødevandsforvarmer vi her skal om-
tale er efter *Metzeltin's* Patent og af meget
enkelt Konstruktion. (Fig. 3)

Foran i Kedlen anbringes en Tværvæg a
i den nødvendige Afstand fra Rørvæggen
og saaledes, at den naar noget op over
den øverste Vandstand. Denne Væg skiller
det indstrømmende Fødevand fra det øvrige
Vand i Kedlen. Rørene i Væggen bliver kun
ganske let indvalsede. For at forhindre en
for stærk Overkondensering af Kedeldampen
inde i Fødevandsrummet, formindskes Føde-
vandets Overflade kunstigt ved 2 Vægge b
og c saaledes, at der kun tilstedes Dampen
Adgang gennem en smal Spalte, hvorigen-
nem Vandet løber over i det store Kedel-
rum. Men for ogsaa saa meget som muligt
at forhindre en Fortætning af Kedeldampen

i Rummet over Forvarmeren, er der anbragt
et lille Forspring d i Loftet tæt ved Over-
løbningsspalten saaledes, at der over Vand-
overfladen danner sig et lille Luft- eller
Vandrum. Varmeovergangen fra Kedlens
Damprum til Fødevandet, der skal forvarmes,
maa saaledes gaa gennem Pladen og det
isolerende Luft- eller Damprum, og den vil
altsaa være minimal.

For at faa en rigtig Ledelse af Vandet,
der skal forvarmes, er der over Mundingen
af Fødevandsindløbet anbragt Aflednings-
plader e, som først leder det indstrømmende
Vand nedefter, hvorfra det kan stige op
mellem Rørene.

Uden Tvivl vil den største Del af Kedel-
stenene udskille sig i Forvarmeren, af hvilken
Grund denne har faaet en Opsamlingsbe-
holder til disse. (se Fig. 3) Rørene i Ked-
len vil derfor lide mindre af Kedelstensan-
samlinger. Ligeledes gives der gennem den
Maade, hvorpaa det forvarmede Vand løber
over i Kedlen, en god Fordeling af dette i
hele Vandoverfladen. Herved forhindres

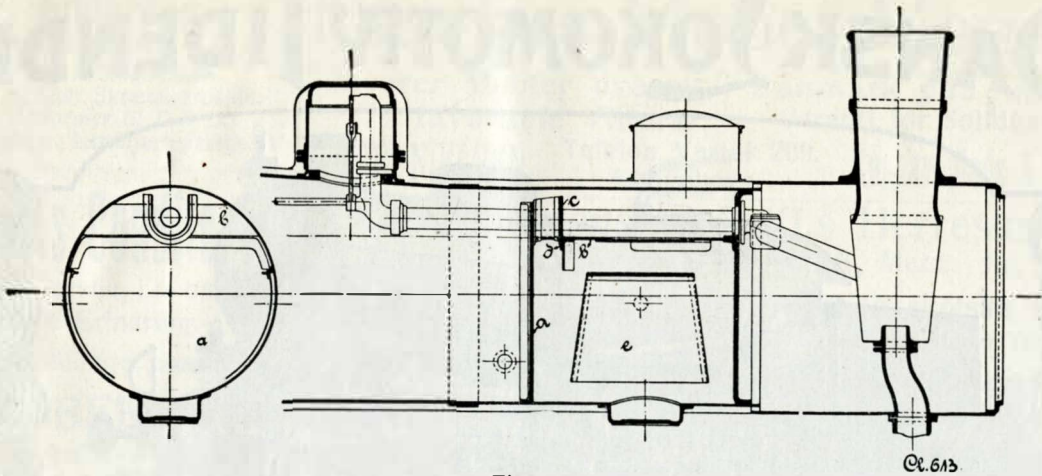

Fig. 3.

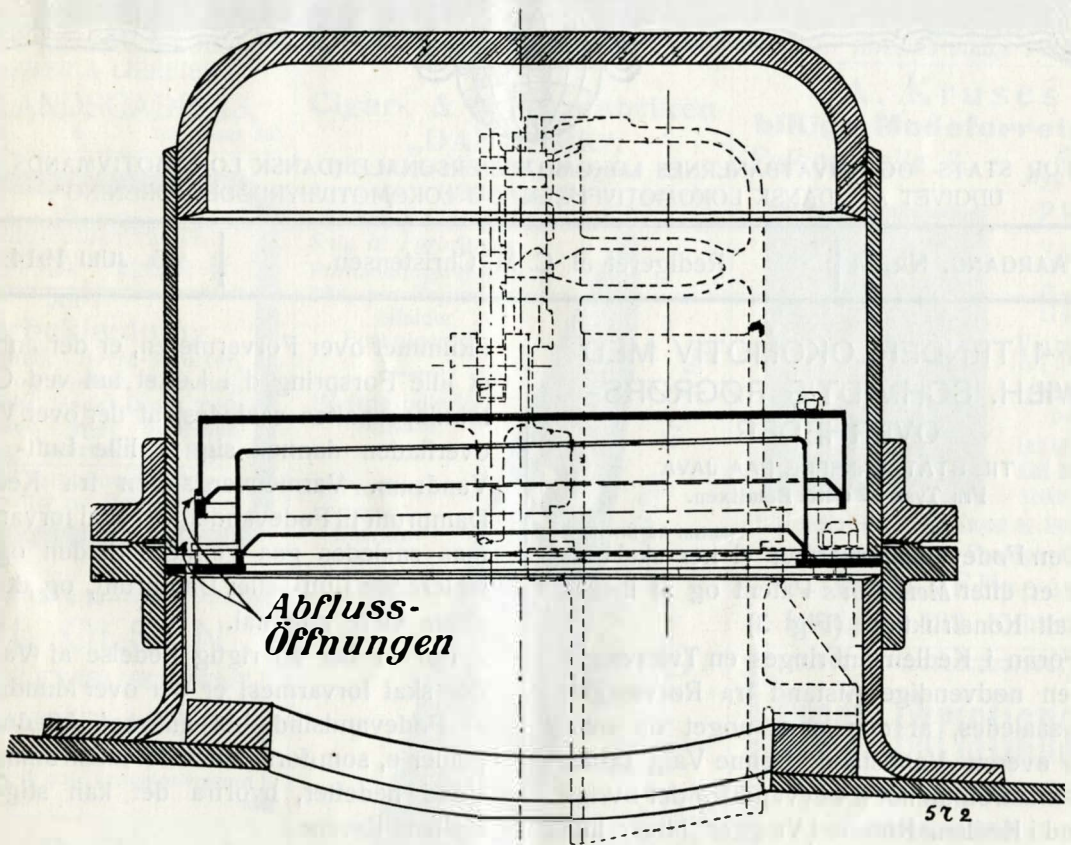

Fig. 4.

Utæthed af Kedelrør, der hyppigt maa føres tilbage til urigtig Fødning af Kedlen. For bekvemt at kunne udvaske denne har den hensigtsmæssig 2 smaa Renshuller tæt bag ved Skillevæggen.

I Fig. 4 ses den førnævnte Vandudskiller. De tidligere ved Lokomotiver anvendte Vandudskillere bestod enten kun af en gennem-

hullet Plade eller af to over hinanden indskudte Cylindre, af hvilke den yderste er lukket foroven. Den førstnævnte Art Vandudskiller er lidet virksom, og den anden Model er ogsaa mangelfuld. Der klæber den Ulempe ved den, at de ved Dampstrømmens Omlodning udskilte Vanddele atter drypper igennem Dampstrømmen, og derved uden

Tvivl atter for en stor Del bliver fintdelte og revet med. Denne kan derfor ogsaa kun ufuldkomment opfylde sin Hensigt. Disse Mangler afhjælper den i Fig. 4 fremstillede Vandudskiller. (Tysk Patent.)

De ved Dampens Omlodning udskilte Vanddele samler sig i Opsamlingsrender, hvorfra de kunne løbe af uden at forstyrres af Dampen. Renderne kan ganske simpelt nittes eller loddes paa. For at lette Afløbet er det hensigtsmæssigt at stille hele Vandudskilleren noget skraa. En Skraastilling paa 5—10 mm. vil være tilstrækkelig. Man maa passe paa, at Vandudskilleren ligger skraa bagud, for at Vandet paa horizontale Strækninger kan løbe sikkert af.

Hannoversche Maschinenbau-Actien-Gesellschaft i Hannover-Linden er beredt til efter Ønske at kalkulere Omkostningerne ved Fremstilling og Indbygning af denne Vandudskiller, eller give Tilladelse (Lizenz) til dens Fremstilling i Jernbaneværkstederne.

SAA BRISTEDE DEN BOBLE.

Det store Arbejde, som i det sidste Aars-tid i Særdeleshed, er udført af de to Hovedafdelingsformænd d'Hrr. M. Mortensen og Rich. Lillie, for at opnaa en Overenskomst med de to Etatsorganisationer synes ikke at skulle føre til det Resultat som man kunne have forventet efter at Fællesudvalget for de to Organisationer D. J. F. og J. F. sammen med de to forannævnte samt Undertegnede og som særlig interesserede Lokf. fra 9. Kreds i J. F. var bleven enige om en Ordning som tilsyneladende kunde tilfredsstille alle Parter, skiltes man med Haab om at den staaende Strid mellem de to Organisationer og os vilde være endt. Det har imidlertid vist sig, at J. F. ikke ønsker, der skal komme et godt Samarbejde igang efter deres Generalforsamlings Vedtagelse. Jeg kan ikke tænke mig, at Medlemmerne af D. L. & L. F.

kan modtage et saadant Tilbud som det af J. F. vedtagne, og det tror d'Hrr vist ej heller. (se Referat i D. L. T. Nr. 13)

D. J. F.s Repræsentanter og Hovedbestyrelse var efter min Formening den Organisation, som bragte det største Offer ved at tiltræde den Overenskomst, som skabtes paa Mødet den 5. September. De saa imidlertid stort paa Forholdene og gav beredvilligt slip paa deres Krav om Lokomotivfyrbødernes Indmeldelse i Forbundet.

D. L. & L. F.s Hovedbestyrelse og senere vor Generalforsamling vedtog, for at tilvejebringe rolige og gode Forhold mellem Organisationerne, Forslaget enstemmigt.

Der findes imidlertid en Klasse af Medansatte i J. F., som af Angst for at deres Magtstilling vilde forrykkes, naar de ved deres Repræsentation ikke kunde beherske alle de øvrige Klasser i Forening, og dette Forhold vilde blive forrykket, hvis de optog vore Medlemmer. Dog gik man i det Haab, at der fandtes saa mange klartseende Mænd blandt d'Hrr Assisterter, at de vilde opgive deres Magtstilling for at fremme den Enighedstanke, som ifølge Forslaget fra Mødet den 5. September vilde være skabt; men man blev sørgelig skuffet, d'Hrr kan ikke forstaa at man ved at være en eneste stor kompakt Masse til at frembære de fremstaaende Krav, det være sig af økonomiske eller tjenstlig Beskaffenhed bedre finder Ørenlyd, end naar man staar splittede og ligger i indbyrdes Krig med hinanden; naa, det var maaske ogsaa for stor en Indsigt at tiltro d'Hrr.

Der er vist ingen Organisationsmand, som tror paa, at Assisterterne selv med Demokraten Høgsgaard i Spidsen vil faa synderlig Glæde af, at de ved deres Stemmeafgivning har holdt Lokomotivfyrbøderne ude af J. F. Jeg er mere tilbøjelig til at tro, at deres Mangel paa Indsigt vil hævne sig saavel i Fællesudvalget som i Centralorganisationen.

Naa, imidlertid kan vi Medlemmer af D. L. & L. F. rolig se Fremtiden imøde, vi har ikke endnu lidt under, at vi ikke ere anerkendte som Forhandlingsfaktorer efter de officielle Forhandlingsregler, og nu da vi

har opfyldt Kravene, som disse Regler stiller, kan jeg ej heller tro, at Forhandlingsretten i Fremtiden vil blive os forbeholdt.

Lad os nu se lidt paa den Organisationsform, som findes indenfor Eterterne, og som synes for flere at være ideel. Det er imidlertid ikke min Opfattelse, idet 2 Organisationer indenfor Eterterne sætter Præget Over- og Underklasserne, og dette Klasseskel kan kun være af det onde.

Derimod er det efter min Formening klogere, om vi Jernbanemænd dannede et eneste stort Forbund, som beskæftigede sig med alle de store Sager, som har fælles Interesse for os alle, hvorimod enhver Tjenestekategori, som danner Afdeling under Forbundet, fremmer sine specielle Krav, havde vi haft en saadan Organisationsform, saa havde de Stridigheder, som vi indbyrdes har lidt under, været undgaaet.

Chr. Christensen.

J. F. OG D. L. & L. F.

I „Vor Stand“ for 30. Juni har Formanden for Jernbaneforeningen Hr. Stationsforstander Th. Stahlschmidt skrevet en Artikel i Anledning af vor Bemærkning i Dansk Lokomotiv Tidende for 17. Juni om Overenskomstens Forkastelse. Formanden skriver:

„I den Anledning skal jeg herved udtale, at det, at vore Repræsentanter i et særligt Udvalg for Sagens Drøftelse har tilraadet Jernbaneforeningens Hovedbestyrelse at tiltræde det fremsatte Forslag til en Overenskomst om Sammenslutning, selvfølgelig ikke er forbindende for nogen af Parterne. Om et saa vigtigt, vidtrækkende Spørgsmaal, hvis Vedtagelse i væsentlig Grad forrykker Jernbaneforeningens en Gang fastslaaede Rammer og ændrer vor Organisations Styrkeforhold, kan og bør Hovedbestyrelsen ikke tage Beslutning, men bør, som den gjorde, henvise Afgørelsen til Delegeretmødet.

Det er forstaaeligt, at vor Hovedbestyrelse ikke har villet tage Standpunkt til Sagen, da der ved dens Drøftelse i Møderne fremsattes saa vægtige Betæneligheder overfor

Følgerne af en Sammenslutning i den foreslaaede Form; ligesom det stod saavel undertegnede Formand som Hovedbestyrelsen klart, at et meget betydeligt Antal af Foreningens Medlemmer var imod en saadan Sammenslutning.

Vi er sandelig meget godt paa det rene med, at det ikke var forbindende for nogen af Parterne, og vi har ikke heller noget Steds paastaaet noget saadant, men vi erindrer, at man efter vort H. B. Møde ^{10/9} kritiserede den Stilling vi havde taget til Forslaget, det var nemlig taget til Efterretning. — Vi tog da paa et senere H. B. Møde og gjorde Skridtet fuldt ud og vedtog Forslaget saaledes at Stillingen for vort Vedkommende var klar.

Vi skal til Bemærkningen om det særlige Udvalg sige, at Fællesudvalget var det, der formulerede Forslaget, og det er dog noget andet end de af J. F. to Gange nedsatte særlige Udvalg. — Alene det at der skulde forbruges 2 Udvalg viser den Raadløshed der har præget J. F.s H. B. i denne Sag.

Det er netop ikke forstaaeligt at en Forenings Bestyrelse til et saa vigtigt Forslag ingen Standpunkt ønsker at tage og det er det navnlig ikke naar der var Enighed om at faa fremmet Forslaget hurtigt.

Havde J. F.s H. B. paa et af sine Møder i Slutningen af forrige Aar vedtaget eller forkastet Forslaget saa havde man maaske allerede den Gang kunnet indlede Forhandlinger paa et andet Grundlag; men det har man ikke villet. — Foreningens Bestyrelse har skubbet Ansaret fra sig hver Gang Sagen har været for. At J. F.s Rammer vilde være bleven forrykket, det var man saamænd nok kommen over, men det er Organisationens *ændrede Styrkeforhold* der er det kritiske Punkt i Sagen. Assistenternes dominerende Magt var bleven brudt og det kan d'Hrr ikke finde sig i. Man skulde dog tro at en Bestyrelse havde den Pligt at vejlede sine Medlemmer og navnlig i en saa vigtig Sag og som Formanden skriver: Da der ved dens Drøftelse i Møderne fremsattes saa vægtige Betæneligheder overfor Følgerne af en Sammenslutning i den fore-

slaaede Form o. s. v. saa er Sagen jo rimeligt nok bleven meget mere gennemdebatteret i H. B. end paa Delegeretmødet og som en Følge heraf burde H. B. have taget Stilling dertil.

Men det er det den ikke har gjort, og derfor har netop J. F.s Hovedbestyrelses Holdningsløshed forkludret og forhalet hele Sagen. Man har simpelthen ikke vovet at tage Standpunkt. Saaledes ser det ud og ikke anderledes, og paa den Vis er det hele forstaaeligt.

Vi skal endnu citere et lille Stykke af Formandens Artikel:

„Saa længe Foreningens Ledelse er betroet mig, vil jeg forfølge det Maal, jeg fra først af har sat mig, at føre vort Foreningsskib støt og sikkert fremad, indtil jeg kan aflevere det i uskadt Stand til min Eftermand; og uden at Foreningens Medlemmer med Ret kan bebrejde mig at have udsat det for Skade.“

Med Hensyn til dette Stykke skal vi sige, at det ikke vidner meget om Formandens Organisationsforstand, naar han mener, at dette Forslag der kunde samle alle Jernbanemænd, skulde være til Hinder for at føre Foreningsskibet støt og sikkert frem. Vi har den Opfattelse at netop Vedtagelsen af det omtalte Forslag var egnet hertil og til at Hr. Stahlschmidt kunde have afleveret dette i en meget bedre Stand end nu.

Da det sikkert kan interessere Medlemmerne at se „Dansk Jernbaneforbund“s Stilling til Sagen som den nu har udviklet sig skal vi citere følgende lille Stykke af „Jernbane Tidende“ for 1. Juli 1914 Nr. 13.

„Vi beklager, at Jernbaneforeningens Delegeretmøde har indtaget denne Stilling og vi har noget vanskeligt ved at forstaa, hvilke „Traditioner“ det i den Grad kan være nødvendigt at værne om, siden Delegeretmødet har fundet det rigtigt at forkaste en Overenskomst, hvis Betydning for hele Standen saavel indad som udadtil ikke maa underverdes. Delegeretmødet vilde saavidt ikke have bragt det mindste Skaar i Jernbaneforeningens Anseelse ved at aabne Rækkerne for hele Lokomotivpersonalet. Nu staar vi

altsaa nogenlunde paa samme Sted, som vi stod, forinden Forhandlingerne mellem de 3 Organisationer paabegyndtes; thi vi antager ikke, at det af Jernbaneforeningens Delegeretmøde vedtagne Kompromis vil vinde synderligt Bifald hos Sagens øvrige Parthavere“.

KOMPROMISFORSLAGET FORKASTET AF DANSK JERNBANEFORBUND.

Det gik, som det naturligvis maatte gaa, det af Jernbaneforeningen stillede Kompromisforslag blev forkastet paa Dansk Jernbaneforbunds Kongres.

Enkelte af vore Medlemmer vil maaske spørge, hvad vedkommer Forhandlingerne mellem J. F. og D. L. & L. F. Dansk Jernbaneforbund. Jeg erindrer om det faktiske Forhold, at Lokfb. i Følge Forhandlingsreglerne tilhører D. J. F. Der findes ganske vist en Bestemmelse om, at de kan gaa over i J. F., men for at dette kan ske, kræves der, at der opnaas Enighed mellem de to Foreninger J. F. og D. J. F. Denne Enighed var netop tilstede i det oprindelig af Fællesudvalget stillede Forslag. Det samme Forslag, der vedtoges i alle øvrige i Sagen interesserede Parter, men forkastedes af J. F. af den Grund, at det ikke passede Assistenterne. Ja, hvad saa, siger J. F., vi har jo stillet et nyt Forslag, som der nu kan forhandles om, og derfor er det ikke vor Skyld, om der ikke opnaas Enighed; det er ikke vor Skyld, om D. L. & L. F. ikke vil forhandle.

Jeg skal villigt indrømme, at man har været ganske snedig, da man formede Kompromiset; man har tænkt som saa: nu stiller vi dette Forslag, der er saaledes indrettet, at det tilsyneladende byder D. L. & L. F. det samme, som det oprindelige Forslag, og dersom saa D. L. & L. F. ikke vil modtage dette, saa er det denne Organisa-

tion, der har Ansvaret for den fremdeles herskende Uenighed. Man havde saaledes lagt alting ganske snedigt til Rette; man havde kun ikke regnet med D. J. F. Nu har denne Org. sagt nej, og nu staar vi akkurat hvor vi stod før den 5. Septb. 1913 og derfor har Jernbaneforeningens Assistenten og ikke vi Ansvaret.

Men, kan man saa sige, kan der nu ikke forhandles videre. Det er jo muligt, at der gennem Forhandling kunne opnaas Enighed. Jo, det er maaske muligt; men det er ikke afgjort, thi det er ikke tilstrækkeligt, at der opnaas Enighed mellem J. F. og D. L. & L. F., der skal være Enighed ogsaa med den tredje Part „D. J. F.“, denne Enighed var bragt til Veje i Forslaget fra 5. Sept. 1913, og derfor er d'Hr. Assistenters Standpunkt saa meget mere utilgiveligt, thi man har ingen Garanti for, at det kan fremskaffes Enighed om et nyt Grundlag, hvortil ogsaa D. J. F. vil slutte sig. Netop derfor havde man ventet, d'Hr. vilde have resigneret. Vi havde dog troet, at det ikke var dem ligegyldigt, om der var Enighed mellem Personalets Org. eller ikke. Vi havde troet, at man satte Pris paa, baade at beholde de nuværende Medlemmer af 9de Kreds, og tillige at faa dette Antal mere end fordoblet. Hvor underligt det end lyder, har vi taget Fejl, man ønsker aabenbart ikke at udvikle Forbindelsen med Lokomotivførerne, ellers havde man vel ikke fulgt Sporet fra Delegeretmødet og sat Lokomotivførernes Repræsentant i Centralorg. paa Porten. Man fortsætter saaledes i det anviste Spor.

Jernbaneforeningens 9. Kreds saavel som D. L. & L. F. har enstemmigt vedtaget det af Fællesudvalget stillede Forslag. Naar Forslaget er stillet af Fællesudvalget er det i lige saa høj Grad Jernbaneforeningens som D. J. F.s. Men hvad vedkommer det d'Hr. Assistenten. Ned med Forslaget.

9. Kreds havde en Repræsentant i Centralorg., herud med ham. Vi skal nok lære saavel Lokomotivførerne som øvrige Jernbanemænd hvordan man leder og udvikler en Org.

Hvad er nu Meningen med dette? Ved det ikke. Der er simpelt hen ingen Mening, medmindre at jeg har Ret i min Paastand om, at man ønsker at drive alle Lokomotivførere ud af Foreningen, thi dette maatte jo være den naturlige Følge af d'Hr.s Taktik.

Det vilde være ret naturligt, om alle de af vore Medlemmer, der tillige er Medlemmer af J. F. nu modtog en Opfordring fra D. L. & L. F. om at udmelde sig.

Det vilde være meget naturligt; ja det er tilsyneladende rent meningsløst, at det ikke allerede er sket. Naar det alligevel ikke sker, saa maa man jo endelig ikke tro, at det er af Hensyn til J. F., nej, det er udelukkende af Hensyn til Lokomotivpersonalet, thi saaledes er Stillingen i Øjeblikket, at vi maa sætte alle andre Hensyn tilside for dette ene „hvad gavner os mest“ og hvad kan gavne os mest i Øjeblikket? „Enighed“ indbyrdes. Dersom det er rigtigt, saa er det ogsaa rigtigt at det modsatte vil skade os mest. Vi maa derfor ikke fortsætte den gamle Strid der er imellem Lokomotivførerne. Dersom vi nu udsendte Opfordring til vore Medlemmer i J. F. om at udmelde sig af denne, vilde det jo netop være tilstrækkeligt, til at faa Ilden til at blusse op paany.

Derfor udsender Org. ikke nogen saadan Opfordring og jeg føler mig overbevist om, at der under den nuværende Situation heller ikke af 9. Kreds' Ledere agiteres for at faa vore Medlemmer over i J. F.

Naar enkelte af vore Medlemmer har ment noget andet, saa mener jeg, at det absolut maa bero paa en Fejltagelse. Jeg rettede i min sidste Artikel Spørgsmaalet „Hvad nu“ og besvarede det. Jeg kan her paa Medlemmernes Vegne sætte det samme Spørgsmaal, og atter besvare det.

Lad os være enige om, at den Sag, der i Øjeblikket optager os mest, er Spørgsmaalet om vore Muligheder under en kommende Lønningsrevision. Hvorledes er vi — blottede for Forhandlingsretten stillede under en saadan. Hvilke Muligheder har vi for at blive anbragt paa den Plads, paa Løn-

ningsloven som vi mener at have Krav paa. Er det ikke netop af Hensyn hertil nødvendigt, at vi marcherer over i Jernbaneforeningen. Til det første Spørgsmaal, ja til dem alle skal jeg svare dette, vi har ikke Ret til at forhandle med Administrationen efter de givne Regler; men der er jo dog hidtil forhandlet med os, paa samme Maade som med de andre Organisationer og vi har jo da ogsaa opnaaet Resultat af Forhandlingerne, men selv om man nu vil synes, at det ikke er nok, selv om man vil synes, at vi havde større Ret, fastere Grund under Fødderne, naar vi havde haft Forhandlingsretten, som de øvrige Organisationer, saa maa vi huske paa, at denne Ret har vi hidtil kun kunnet opnaa enten paa den Maade som angivet i det nu af Jernbaneforeningens Flertal forkastede Forslag eller derved, at vi indmelder os i en af de to Etatsorganisationer, altsaa kun paa den Maade, at Lokf. bøjer sig for d'Hrr. Assistenten og gaar i Jernbaneforeningen. Saa vilde vi ganske vist faa denne Ret; men vi vilde ikke opnaa at samle Lokomotivførerne; thi vi vil ikke under de givne Forhold indmelde os. Men vi vilde samtidig opnaa at blive bundne, hvor vi nu er frie, vi vilde blive bundne af denne Forenings Love, der ikke tillader den enkelte Kategori, at arbejde for Sager af Betydning paa egen Haand. Det er saaledes ikke helt sikkert, at der paa denne Maade kunde arbejdes bedre for Lokomotivførernes Forhold. Jeg tror at den Maade paa hvilken vi navnlig i den nuværende Situation gavner Lokomotivpersonalet mest, er ved først og fremmest at holde Fred indbyrdes.

Jeg beder derfor Lokomotivpersonalet om at se Fremtiden roligt i Møde, og til vore Medlemmer vil jeg sige dette, „selv om H. B. tilsyneladende tager Tingene med Ro, saa kan De være forvissede om, at vi sover ikke“. Vi taber ikke vort Maal, „Enighed blandt Lokomotivpersonalet“, af Syne.

Esbjerg i Juli.

M. Mortensen.

ET JUBILÆUM.

Den 15. Juli kunde en blandt Lokomotivpersonalet kendt Mand holde sit 25-aarige Jubilæum som ansat ved D. S. B., nemlig Formanden for Dansk Smede- og Maskinarbejder Forbunds Afdl. ved Etaten Hr. Maskinarbejder M. Kirketerp.

Kirketerp blev i 1897 valgt til Formand for denne Afd., og senere da de forskellige Organisationer mellem Værkstedarbejderne begyndte et mere intimt Samarbejde, blev Kirketerp ligeledes valgt til Formand for denne Sammenslutning. — Med ubestridelig Dygtighed har denne Mand ført disse Organisationer frem til den betydelige Stilling de i Øjeblikket indtager.

I det Samarbejde der i 1913 indlededes med D. S. & M. F. og vor Organisation, og som havde Overenskomsten til Følge, var Hr. Kirketerp en overordentlig virksom Mand, og senere ved Møderne med saavel D. J. F. som med Fællesudvalget, hvor den nu af J. F. forkastede Overenskomst blev til, gjorde Kirketerp et stort Arbejde for at tilvejebringe den Enighed mellem Lokomotivførerne som han erfaringsmæssig ved har stor Betydning for al Organisationsarbejde.

Det har for os altid været en stor Glæde at samarbejde med Hr. Kirketerp, og vil vi her udtale vor hjerteligste Lykønskning og udtale som vort Haab, at vi endnu i mange Aar maa glæde os over Samarbejdet med Hr. Kirketerp og den betydelige Organisation han repræsenterer.

STATISTIKENS BETYDNING FOR ORGANISATIONSBEVÆGELSEN.

Fortset fra Nr. 13

Saaledes som Tiderne har udviklet sig, er Statistiken et Middel som enhver Organisation maa anvende, idet den er en absolut Nødvendighed ved Efterforskninger og Undersøgelser af bestemte Tildragelser

og Forhold, indenfor de Omraader hvor paa en Organisation er opbygget.

Da den virkelige Værdi og Nytte hidtil, og i al Almindelighed ikke har været tillagt den tilstrækkelige Betydning, fra Medlemmernes Side indenfor vor Organisation, vil det netop nu, hvor vi staar overfor Arbejdet for en Forbedring af vore sociale Kaar. være paa sin Plads, at beskæftige os lidt med Statistikens Betydning i Teori og Praxis. Forhaabentlig vil det derigennem lykkes at vække den fornødne Interesse for dette, i Virkeligheden højst nødvendige Middel, til Lettelse i Foreningsarbejdet. I dette Øjemed vil vi derfor kort omtale Statistikens Historie fra dens Tilblivelse.

Det er en kendt Sag, at man, saa langt tilbage som i Oldtiden, indenfor Forvaltningsautoriteterne i forskellige Lande og i visse Øjemed, har ladet foretage Undersøgelser efter statistiske Principer. Selv om de administrative Myndigheder, der den Gang sad ved Styret ogsaa var ret primitive, og at de indhøstede Oplysninger selvfølgelig ikke har haft den systematiske Karakter, som i Nutiden, er det ikke desto mindre værd at lægge Mærke til, at der er bleven foretaget noget i den Retning, fordi Nødvendigheden krævede det. Efter hvad der bl. a. oplyses gennem gamle Beskrivelser, har der saaledes fundet en regelmæssig Folketælling Sted blandt Jøderne, hvis Hensigt var at fastslaa Antallet paa vaabenføre Mænd, ligesom overhovedet de den Gang udarbejdede Statistiker overvejende gjaldt Krigsøjemed. I Ægypten havde Præsterne en mere samfundsnyttig Opgave; de førte nemlig en statistisk Kontrol med Antallet af Fødsler og Dødsfald. I Grækenland og i det romerske Rige, finder vi allerede paa et meget tidligt Tidspunkt Antydninger til Folke- og Formueregistre samt Skattelister. I Middelalderen forbedres denne Statistik.

Kong Karl den store, Frankernes Konge og romersk Kejser, (omkring Aar 800) indførte allerede den Gang betydelige finansielle og militaristiske Sammenstillinger; saaledes sammenbragtes der fra Byerne et rigeligt statistisk Materiale, som hovedsa-

gelig var bestemt til, at kunne fremskaffe Livsfornødenhederne i Krigstilfælde. Paa den Maade udviklede Statistiken sig Tid efter anden.

Den første moderne Folketælling fandt Sted i Amerika i Aaret 1790. I Lande med merkantile Interesser, altsaa saadanne Lande som havde betydelige Handelsforbindelser og stor Ind- og Udførsel, fremkom der Statistik, over saavel den udenlandske Handel som den indenlandske Produktion til Udførsel. Statistiken over Kvægbestanden, Indhøstningen, Kornpriserne o. s. v. opstod i det forrige Aarhundrede. Den nuværende moderne Statistik er langt fra saa ufuldkommen som tidligere; i Nutiden er Statistiken nemlig bleven til en virkelig Videnskab.

Om Statistikens Teori kan man sige, at i vore Dage forstaas denne i materiel Forstand paa den Maade, at man gennem en sigtende Tælling forsøger at trænge ind i alt, som angaar det sociale Samfund, og tillige i saadanne Forhold, der hviler paa Mangfoldiggørelsen af Fremstillinger, samt af særlige karakteristiske Tilstande. I formel Tilstand udforsker Statistiken, gennem mangesidige Betragtninger, Forhold og Tildragelser saavel i det sociale, økonomiske som aandelige Liv.

Det er en Kendsgærning, at Statistiken i Stats- og Kommunehusholdningen spiller en betydelig Rolle, og i Spidsen herfor staar her i Landet det statistiske Departement, hvis Aarbog nu tæller 18 Aargange. I dette Bureau løber alle de Traade sammen, som har Interesse for Staten og Offentligheden. Statistiken i Byerne og Sognene er enhver bekendt, den angaar hovedsagelig Indbyggernes Personligheder, saasom Fra- og Tilflytning, Sygdomsantallene og Aarsagerne, Dødsfald og Fødsler, Ægteskaber o. s. v. Ogsaa indenfor Befolkningsøkonomien spiller Statistiken en stor Rolle, hvorfor man godt kan sige, at den statistiske Fremlæggelse danner Grundlaget for et nationaløkonomisk Studium. I saa Henseende er Statistisk Aarbog en udmærket Leder, idet man her finder Opgørelser over Befolkningsstilvæksten, over Ind- og Udvandring, Befolkningsbevægelsen

fra By til Land og omvendt; yderlig Kvinde- og Børnearbejdet o. s. v. Fordelingen omfatter desuden de enkelte Erhvervsgræne, saaledes at det er let at finde Antallet paa de beskæftigede Personer i hver enkelt Branche, foruden de gennemsnitlige Lønninger.

Kontrollen af Handelen, Trafiken, Landbruget og Industrien kan kun kontrolleres gennem Statistiken, og vi finder derfor tillige en Oversigt, over Skibsfarten saavel paa Indlandet som Udlandet, over hele Banenettet med Personalfortegnelse over Udgifter, Indtægter og Overskud m. m. For Landbrugets vedkommende findes Opgørelse over Høstudbyttet og Eksporten, ligesom Industriens Fremskridt tydelig illustreres af Tallene i nævnte Bog.

Det er en Selvfølge, at Statsbaneadministrationen uden Statistik ikke vilde være i Stand til, i Længden at have den fornødne Oversigt over den stadige stigende Trafik, trods det, at den aarlige Driftsberetning klart og tydeligt viser, hvor omfangsrigt og betydningsfuldt, det statistiske Arbejde, som her Aar for Aar gentages, i Virkeligheden er, giver den aligevel ikke det rette Billede af Arbejdet som har været krævet ved Fremstillingen; man bør tage Hensyn til de mange forskellige Oplysninger som her gives, til Eks. om Banernes Længde, Anlægskapitalen, Driftsledelsen, Indtægter og Udgifter, Gods- og Persontrafiken m. m. Ved nøjere Betragtning vil man derfor kunne se, at Statistiken spiller en betydelig Rolle i Jernbanedriften.

Naar vi af det foranstaaende ser, at Statistiken spiller saa stor en Rolle i alle Samfundsforhold, vil det selvfølgelig ogsaa være af Interesse at undersøge, hvorvidt Statistiken kan lave Betydning for os og om vi gennem dette Middel vil være i Stand til at forbedre Grundlaget, ved Fremsættelse af vore Krav?

Omend Administrationen ogsaa udarbejder en tilsyneladende detailleret Statistik, saa ved vi af Erfaring, at denne ikke i alle Tilfælde er anvendelig for os, dels fordi at de samlede Jernbaneforhold alene er bestemmende, medens vore specielle Forhold kun kan konstateres gennem særlige stati-

stiske Undersøgelser, og dels fordi Administrationen opstiller statistiske Beregninger af Forhold, der har den største Interesse for os, efter teoretiske Synspunkter, hvorfor Resultatet ikke bliver saaledes, som det i Virkeligheden føles af Personalet.

Jernbanedriftens Natur medfører en stor Forskel mellem Teori og Praxis, af hvilken Grund vore Andragender, saafremt de skal gøre den forønskede Virkning, maa være bilagte med et fuldstændigt korrekt statistisk Materiale; intet er nemlig bedre egnet til at oplyse en Sag end en god talmæssig Fremstilling, hvor Tallene beviser Kendsgærningerne bedre end Ordene. Havde Lokomotivpersonalet fra første Færd været saa fremsynede at grundlægge en statistisk Sammenstilling, og Aar for Aar supplere det opsamlede Materiale med nogle Tal, da vilde Lokomotivtjenesten næppe være bleven trængt saa stærkt tilbage, som Tilfældet er i vor Tid.

— —
Endnu et Par Ord angaaende Statistikkens praktiske Anvendelse.

Det første Punkt som straks falder i Øjnene, ved Udarbejdelsen af en Statistik, er den klare Bestemmelse af Genstandene deri. For vort vedkommende, hvor Forholdene i de fleste Tilfælde griber ind i hverandre, er dette af stor Vigtighed, og da Spørgsmaalenes klare Formulering undertiden kan faa en afgørende Betydning, skal ogsaa enhver Tvivl kunne udelukkes. Ved Behandlingen af et eller andet Emne, bør det virkelige Maal stadig holdes for Øje, og Spørgsmaal formes saaledes, at Svaret afgiver et bestemt Materiale for Hovedsammenstillingen. En Ordning, der uden al Tvivl vilde vise sin praktiske Nytte var, om Hovedbestyrelsen til hver Afdeling lod udfærdige Bøger med enslydende Spørgsmaal, og omfattende Emner som Kørselsfordelingerne, Tjeneste- og Hviletid, indkørte Kilometre som Førere af Lokfbr., Antallet paa Sygemeldinger og deres Aarsag, Dødsfald og Alder, Afsked med pensionsgivende Alder og Aarsager m. m.

Benægtes kan det ganske vist ikke, at en

saadan Ordning vil skabe en Del Besværligheder indenfor de enkelte Afdelingsbestyrelser, men i saa Henseende gælder det om, at Medlemmerne forstaaer Betydningen deraf, og beredvillig understøtter Ledelsens Bestræbelser for at faa det mest fuldkomne og rigtige Udbytte. De rigtig maalbevidste Medlemmer, altsaa de af vore Medansatte, der er i Besiddelse af det rette Fremsyn, maa med al deres Energi søge at faa de modstræbende Naturer til at indse, at det Arbejde, som deres Kollegaer udfører, ikke alene er til Gavn for det nutidige Personale, men ogsaa Efterkommerne vil kunne høste Frugterne deraf.

(fortsættes.)

D. L. & L. F.

Langaa Underafdeling.

Lokomotivfører Carl Jensen Ramkilde er valgt som Repræsentant for Langaa Lokomotivfører Underafdeling.

Rettelse.

I Jubilæumsartiklen er indløbet følgende Fejl. Under Billedet staaer H. C. Pedersen skal staa H. E. M. Petersen og i 5. Linie staaer 18. Januar 1899 skal staa 1887.

Tak.

Hjertelig Tak for al udvist Opmærksomhed ved mit Jubilæum. Det vil bevares i Fremtiden som et smukt Minde.

Harald Petersen,
Lokomotivfører.

Petit Paris.

Helgolandsgade 11, Hj. af Istedg.
Kbhvn. Telefon Vester 3723.
Sygeplejeartikler & Gummivarer.
NB. Specialitet Modersprøjter.
Forsendes over hele Landet med
Postopkrævning.
m Jernbanemænd en gros Pris.

Skotøjsforretning.
Lager af nyt Fodtøj.
Reparationer udføres bedst og billigst.
Valby Langgade 67.
m H. P. Hansen.

PERSONALIA.

¹/₇ 14.

Forfremmet er:

Haandvk. N. K. Andersen, Kbhvn. H. 1, til Lokomotivfyrbøder med Station i Kbhv. G. 1.

Forflyttet er:

Lokomotivfyrbøder P. K. H. Østergaard, Kbhvn. G. 1, til Struer.

³¹/₈ 14.

Afskediget er:

Lokomotivfører V. V. Mottlau, Kbhvn. G. 1, med Pension paa Grund af Svagelighed.

³⁰/₉ 14.

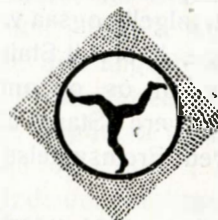
Lokomotivfører C. J. Kranholm, Roskilde, efter Ansøgning med Pension paa Grund af Svagelighed.

Navneforandring.

Lokomotivfører C. Jensen, Langaa 4, hedder fremtidig C. J. Ramkilde.

Lokomotivfyrbøder H. V. K. Jensen, Kbhvn. H. 1, hedder fremtidig H. V. K. Agenholt.

Aspirant C. N. B. Petersen er fra ⁴/₆ 14 overgaaet fra D. S. & M. F. Afd. Kh. Nr. 7 til D. L. & L. F. Slagelse Afd. Nr. 16.

Worning &
Petersens

Xeroførmøbe

er kun ægte, naar
dette Mærke findes
paa Emballagen. m

Man bør
lade sig livsforsikre i
„Danmark“